

عنوان مقاله:

بررسی پایداری در ابنیه سنتی ایران با تکیه بر اصول معماری ایرانی (مونه موردی خانه یغماییان شاهرود)

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیدمحمدصادق رضویان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

حمیدرضا شعاعی - استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شاهرود

خلاصه مقاله:

معماری که در بطن بناهای سنتی ایران وجود دارد، با شاخص هایی چون توجه به ویژگی های اقلیمی، عوامل اقتصادی، عوامل اجتماعی - فرهنگی و به واسطه نگرش خلاقانه به نوع ارتباط محیط انسان ساخت و طبیعت، و ارائه اصول و راهکارهای معماری متفکرانه، چون ریتم و تکرار در فرم ها و فضاها، سلسله مراتب دسترسی، محوریت فضایی، ارتباط فرم و عملکرد و در عین حال توجه همزمان به مصالح متناسب با اقلیم، به معماری آموزنده از نگاه طراحان معاصر تبدیل شده است، که الهام از آن راهگشای رسیدن به توسعه ای پایداری است، که نیاز همه ساخت های حیات انسان (مادی و معنوی) را برآورده می کند. در این میان می توان از طریا اقتباسای شایسته از معماری سنتی ایران، اصولی را احیا کرد که راهنمای پدیدار شدن معماری پایدار باشد. نتیجه این تلاش ارائه ایده هایی بهینه در طراحی است، که نیاز آشکار جامعه کنونی و مقدمه لازم برای شکل دهی به معماری معاصر است که از معضلات و آسیب های بسیاری رنج می برد. آنچه کاه در بطن خانه تاریخی یغمائیان دیده می شود، حکایت از گذشته ای طولانی دارد که پیشینه نای فرهنگی و میراث ارزشمند معماری ایرانی در آن نهفته است. در این نوشتار تلاش شده است تا با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و با نگاهی موشاکافانه به خلاقیات ها و - ابتکارات معماران قدیم ایران (نمونه مورد مطالعه: خانه یغمائیان) به شناختی پرمایه در جهت دستیابی به مولفه های ایده آل که برخاسته از حرکتی آگاهانه است رسید.

کلمات کلیدی:

ارزشهای اصیل، معماری ایران، معماری پایدار، الگو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/418552>

